

מיבצע יחסי-ציבור לסרט „התהום” הביא לצלילה המונית במימי אילת

מטמון בתהום

הדוגמה בעיקבות הסרט התהום המוקרן בימים אלה בכתייה הקולנוע ברחבי העולם, נערך מיבצע צלילה המוני בחוף האלמוג באילת. תמונה זו מתוך הסרט, המראה את ניק גולט צולל בעיקבות אוצר נסתר, שימשה השראה לצוללנים.

צוּת הצוללנים שפקד בסופשבוע אחד את חופי אילת עורר את סקר רגותם של תיירים ואנשי המקום גם יחד. הם בחנו את החוף, ערכו תצפיות, מדדו את השטח וירדו אל מתחת לפני המים. מיבצע צבאי? אימון של אנשי-צפרדע? או אולי הכנות לבניית אתר-תיירות חדש? החידה נפתרה בשבת האחרונה, כאשר חוף האלמוג באילת אירח 200 צוללנים, מיספר כפול של בני מישפחותיהם וידידיהם, ועוד צלמים ועיתונאים, והרבה הרבה אילתיים מקוריים וסתם סקרנים ש' נודדו למקום.

מוג'ה-אוויר הסגרירי לא הפריע לאיש. בעיקר לא לצוללנים. אלה זינקו אל מתחת לפני המים, במטרה למצוא את המטמון שהונח על קרקעית הים מבעוד זמן.

מי ימצא

את הפרסים?

ערב המיבצע נפתחה במלון מלכת שבא האילתי נקודת הרשמה וביקורת. כל אחד מצוללני ישראל הוזמן להשתתף במיבצע — בתנאי, כמובן, ש' בידו ציוד צלילה מתאים ומצב בריאותו שפיר.

רופא מיוחד הובא אל החוף ועימו תאי לחץ — על כל צרה. השטח גודר במצוי פים וכן נקבעו מסלולי כניסה ויציאה. כל צוללן שענה על הדרישות, והיה מצוי ייד בתעודת צוללן, נהנה מן השיירותים שסופקו לו במקום על-ידי אנדרומדה, מעדון-הצלילה התל-אביבי.

אנשי אנדרומדה, עודד גרינברג ושימ' עוז דותן, חרשו את קרקעית הים שלרשה ימים קודם המיבצע, כשהם תרים אחר מקומות מתאימים להטמנת המטמונים. לבסוף מצאו נקודות כאלה, במקומות ש' עומקם לא עולה על 12 מטר.

חברת הסיגריות דובק תרמה את שלר

שטח חיפוש. אחרי שהחליטו איפה להפוש, ירדו הצוללנים לקר' קעית הים. המטמון, לוחית פרספקס אדומה בגודל 20 ס"מ, הוטמנה בשעות הבוקר המוקדמות בעומק של 12 מטרים, חציה מוסתרת מתחת טלע וחציה גלוייה. מלבד הפרס הגדול של 15 אלף ל"ג, הוטמנו שני פרסי תחומים בשווי 2,500 ל"ג כל אחד.

מאות במים תחילת „מיבצע תהום”: מאות צוללנים מונקים למי ים-סוף כשהם לבושים בחליפות צלילה ובלוני האוויר קשורים לגבם. למרות מזג האוויר הקר ששרר בשבת האחרונה באילת היה הים שקט. הצוללנים החלו בסריקה מעל פני המים וכל אחד מהם בחר לעצמו

יהודה (27) זכה בכייפק היי ובחייבוקי האשה והבת, ותוך כך החליט ש„כל הכי סף, 15 אלף לירות, יילך לרכישת ציוד צלילה.” לאשתו לא נותר אלא להיכנע למת שנקרא היום במישפתת שקוף „חיי” דק הצלילה שתפס את יהודה.

כל ה„נעדריים”

חזרו

ך שוב פילחנו זעקות שימחה את חלל האוויר. „יש, יש!” קרא שימעון קיי-נין, מסגר אילתי וצוללן ותיק, כשנשא עולה אל החוף והמטמון בידו. וכך, בי עודו מחובק ומנושק ונוטף מים, החליט שימעון להתחלק בפרס עם בן-יוגו לצ' לילה. שהרי ידעו כי התקנות הבינלאומי' יות מחייבות צוללנים לצלול בצוותא. זור גות'רזוגות, וכל צוללן יודע כי הוא חב הרבה משלוותו ומכיסוחונו האישי לפארטי-גר שלו.

הנוכה השלישי היה אלכס ארבל, מנפתי-זכוכית מחיפה העוסק בצלילה מזה 27 שנים. אלכס אינו המשוגע היחיד במיש'

שת המטמונים: הראשון היה סכום של 15 אלף לירות ואילו שני האחרים היו בני 2,500 לירות כל אחד. אך כיוון שלא בריא להטמין כסף טוב במים, מחשש ש' יירטב, הוסתרו על קרקעית הים שלוש לוחיות פרספקס, שעל כל אחת מהן חרו' תה המילה סמייל.

כאשר נשמעה השריקה זינקו הצולל-נים למים. הם ניראו ממש כמו מהסרי-טים, גיבמרי מלתעות והתהום: לבושים חליפות-צלילה שהורוות, נושאים בלוגי-ממצן, חבושי מסכות וחוגרים בגדרות מיוחדות.

המתח בקרב הצופים הרבים שעל החוף גבר מרגע לרגע. לפתע התברר שכל אחד הוא מומחה ומהמר בעת-רובעונה' אחת. טוטו הצלילה אחו בכלום, שעה ש' המתינו לתוצאות.

חלפו 20 דקות עד שעלה מישתו מתחת לפני המים כשהוא צועק בהתלהבות: „מצאתי! מצאתי!” היה זה יהודה שקוף, שרברב מחולון, שסיים רק לפני שברעיים קורס צלילה וירד לאילת, לא-כליכך בש' ביל המטמון כמו בשביל התענוג לצלול בפעם הראשונה בחייו בימים-סוף.

מנוחת הצוללנית אשתו של אחד הצוללנים ביקשה לנצל את מיבצע הצלילה לשיזוף, אבל לא הביאה בחשבון את הקור הפיזיאומוני וניצלה את בנה בן השש לכיסוי. מרבית הצוללנים הגיעו למקום עם בני-מישפחותיהם, כשהם עמוסים בציוד צלילה, ערכו פיקניק המוני על חוף ים-סוף.